గౌరవనీయులైన ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఉజ్జల భూయాన్
మరియు
గౌరవనీయులైన న్యాయమూర్తి న.తుకారంజి

రిట్ అప్పీల్ నం.643/2022

తీర్పు: *(గౌరవనీయులైన ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఉజ్జల భూయాన్ ప్రకారం)*

పిటిషనర్ల తరపు సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ వేదుల వెంకటరమణ గారు ; ప్రతివాది నెం. 1 మరియు 6 తరపున మున్సిపల్ అడ్మినిస్ట్రేషన్ అడ్వొకేట్ జనరల్ కార్యాలయానికి చెందిన ప్రత్యేక ప్రభుత్వ ప్లీడర్ శ్రీ పర్సా అనంత్ నాగేశ్వర్ రావు; ప్రతివాది నెం.2, 4 & 5 లకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న గ్రేటర్ హైదరాబాద్ మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ స్టాండింగ్ కౌన్సెల్ ; ప్రతివాది నెం.3 తరపున హైదరాబాద్ మెట్రోపాలిటన్ డెవలప్ మెంట్ అథారిటీ స్టాండింగ్ కౌన్సెల్ శ్రీ వై.రామారావు ; ప్రతివాది నెం. 7 తరపున సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ జి.విద్యాసాగర్ ; మరియు ప్రతివాది నెం. 8 & 9 తరపున న్యాయవాది శ్రీ పోల్కంపల్లి పవన్ కుమార్ రావు తమ వాదనలు విన్నవించారు.

2. అప్పిలదారులు రిట్ పిటిషనర్లుగా దాఖలు చేసిన W.P. నెం.976/2020 రిట్ పిటిషన్ను కొట్టివేస్తూ సింగిల్ జడ్జి 28.07.2022న జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ఈ అప్పీల్ నిర్దేశించబడింది.

3. మేడ్చల్ – మల్కాజిగిరి జిల్లా , కూకట్ పల్లి మండలం , కూకట్ పల్లి రెవెన్యూ విలేజ్ (సబ్జెక్ట్ ల్యాండ్)లో ఉన్న సర్వే నెం.1011/1 , 1011/2 పరిధిలో ఉన్న Acs.34 – 17 gts మేర భూములను పిటిషనర్లకు తిరిగి అప్పగించేలా ప్రభుత్వాన్ని ఆదేశించాలని కోరుతూ పిటిషనర్లు సంబంధిత రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.

4. రికార్డుల్లోని ఆధారాలను బట్టి , భూసేకరణ చట్టం , 1894 ప్రకారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 1966లో ఇండియన్ డిటోనేటర్స్ లిమిటెడ్ కు అనుకూలంగా కేటాయింపుల కోసం భూమిని సేకరించినట్లు తెలుస్తోంది. పిటిషనర్ల పూర్వీకులు ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకున్న భూమి యజమానులు. భూసేకరణ తర్వాత, ఆ భూమిని చాలా కాలం ఖాళీగా ఉంచారు. ఇండియన్ డిటోనేటర్స్ లిమిటెడ్ , గల్ఫ్ ఆయిల్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్ (ప్రతివాది నెం.7)తో అభివృద్ధి ఒప్పందం కుదుర్చుకుందని , రియల్ ఎస్టేట్

వ్యాపారం కోసం 30.07.2012న హిందూజా ఎస్టేట్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ (ప్రతివాది నెం.8)తో మరొక అభివృద్ధి ఒప్పందం కుదుర్చుకుందని ఆరోపించారు.

5. పిటిషనర్లు కధనం ప్రకారం , ఈ భూమిని ప్రజా ప్రయోజనం కోసం అంటే పారిశ్రామిక అవసరాల కోసం సేకరించారు , కాని ఇప్పుడు సేకరించిన భూమిని వాణిజ్య ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగిస్తున్నారు. ఏ ఉద్దేశ్యంతో భూమిని సేకరించారో దాన్ని మార్చారు. అందువల్ల , సేకరించిన భూమిని సర్వే చేసి , సరిహద్దులు నిర్ణయించాలని , ఆ తర్వాత ఆ భూమిని పిటిషనర్లకు తిరిగి అప్పగించాలని పిటిషనర్లు 21.10.2019న జీహెచ్ ఎంసీ అధికారులకు వినతిపత్రం సమర్పించారు. ఆ తర్వాత 18.11.2019 నాటి లీగల్ నోటీసు , 28.12.2019 నాటి రిమైండర్ జారీ చేశారు. పైన పేర్కొన్న ప్రాతిపదికన ఆధారంగా దిద్దుబాటు చర్యలు తీసుకోలేదనే ఫిర్యాదుతో సంబంధిత రిట్ పిటిషన్ దాఖలైంది.

6. సేకరించిన భూమిని ప్రజాప్రయోజనాలకు భిన్నమైన ప్రయోజనం కోసం వినియోగిస్తున్నారని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది సింగిల్ జడ్జి ముందు వాదించగా , ఒక ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకున్న తర్వాత, దానిని తిరిగి తెలియజేసే ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాదని రెవెన్యూ తరఫున ప్రభుత్వ న్యాయవాది సింగిల్ జడ్జి ముందు వాదించారు.

7. ఇరుపక్షాల తరఫు న్యాయవాదుల వాదనలు విన్న తర్వాత , పిటిషనర్లు కోరిన ఉపశమనాన్ని మంజూరు చేయలేమని పేర్కొంటూ 28.07.2022న ఉత్తర్వులు సింగిల్ జడ్జి జారీ చేశారు. రిట్ పిటిషన్ ను కొట్టివేస్తూ, పిటిషనర్లు ఏవైనా ఉంటే తగిన పరిష్కారాన్ని పొందడానికి స్వేచ్ఛ లభించింది.

8. అందుకే ఈ అప్పీల్.

9. పిటిషనర్ల తరఫు సీనియర్ న్యాయవాది వాదనలు వినిపిస్తూ 28.09.2022న ఈ కోర్టు నోటీసులు జారీ చేసి , భూమికి సంబంధించి యథాతథ స్థితిని కొనసాగించాలని ఆదేశించిందని తెలిపారు. నోటీసు జారీ చేసిన తర్వాత రాష్ట్రం అఫిడవిట్ దాఖలు చేయాలి. ఇంకా వివరిస్తూ , భూమిని ఏ ప్రయోజనం కోసం సేకరించారో దానిని కొనసాగించాల్సి ఉందని పేర్కొన్నారు , అది ప్రజాప్రయోజనాల దృష్ట్యా ఉండాలి. వాస్తవానికి , ఒకసారి సేకరించిన తరువాత , భూమిని ఎ ప్రజా ప్రయోజనానికి బదులుగా బి ప్రజా ప్రయోజనానికి ఉపయోగించవచ్చు కాని వాణిజ్య సముదాయాలు

లేదా విల్లాల నిర్మాణం వంటి ప్రైవేట్ ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగించకూడదు. భూసేకరణ చట్టం , 1894 ప్రకారం ఈ భూమిని సేకరించినప్పటికీ , భూసేకరణ, పునఃవ్యవస్తికరణ, పునరావాసంలో న్యాయమైన పరిహారం , పారదర్శకత చట్టం 2013లోని సెక్షన్ 103 (క్లుప్తంగా '2013 చట్టం ') ప్రకారం 2013 చట్టంలోని నిబంధనలు 1894 , భూసేకరణ చట్టానికి అదనంగా ఉంటాయి తప్ప , రద్దు చేయబడవు.

9.1 2013 చట్టంలోని సెక్షన్ 101 ప్రకారం , సేకరించిన భూమిని ఒక నిర్దిష్ట కాలంలో , ఏ ప్రయోజనం కోసం సేకరించారో , ఆ భూమిని తిరిగి ఇచ్చేయడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. 1894 భూసేకరణ చట్టంలో అలాంటి నిబంధన లేదు. అందువల్ల , 1894 భూసేకరణ చట్టం , 2013 చట్టాలను కలిపి చదివితే , ఈ భూమిని ప్రజాప్రయోజనాల కోసం కాకుండా వాణిజ్య అవసరాలకు వినియోగిస్తున్నారని స్పష్టమవుతోందని , అది భూసేకరణ ఉద్దేశం కాదని స్పష్టమవుతోందని , దానిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పునఃప్రారంభించి రాష్ట్రంలోని 'ల్యాండ్ బ్యాంక్'లో ఉంచాలని ఆయన కోరారు.

10. పిటిషనర్ల వాదనపై అభ్యంతరం వ్యక్తం చేస్తూ ప్రతివాది నెం. 6 కౌంటర్ అఫిడవిట్ దాఖలు చేశారని ప్రతివాది నెం.1, 6ల తరఫున ప్రత్యేక ప్రభుత్వ ప్లీడర్ పర్సా అనంత్ నాగేశ్వర్ రావు తెలిపారు. రిట్ పిటిషన్ ను కొట్టివేయడంలో సింగిల్ జడ్జి పూర్తిగా సమర్థనీయుడని ఆయన వాదించారు.

10.1 **ఫ్రూట్ అండ్ వెజిటబుల్ మర్చంట్స్ యూనియన్ వర్సెస్ ఢిల్లీ ఇంప్రూవ్ మెంట్ ట్రస్ట్ [AIR 1957 SC 344], గులాం ముస్తఫా వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర [(1976) 1SCC 800], సులోచన చంద్రకాంత్ గలాండే వర్సెస్ పుణె మున్సిపల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ [(2010) 8SCC 467], ఓం ప్రకాశ్ వర్మ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్ [(2010) 13 SCC 158]** కేసుల్లో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ఆయన ప్రస్తావిస్తూ , ఒకసారి భూమిని సేకరించిన తర్వాత , అది పూర్తిగా రాష్ట్రానికే చెందుతుందని వాదించారు. ఆ తర్వాత , భూ యజమానులు వాదించే అవకాశం లేకుండ , భూసేకరణ తర్వాత ఆ భూమిని నిర్దిష్ట పద్ధతిలో వినియోగించుకోవాలి.

11. భూసేకరణ జరిగి 54 ఏళ్ల తర్వాత రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశామని ప్రతివాది నెం.7 తరఫు సీనియర్ న్యాయవాది జి.విద్యాసాగర్ తెలిపారు. అలాంటి రిట్ పిటిషన్ ను అస్సలు విచారించలేము. తన వాదనకు మద్దతుగా, ఆయన **నార్తర్న్ ఇండియన్ గ్లాస్ ఇండస్ట్రీస్ వర్సెస్ జస్వంత్ సింగ్** [(2003) 1 SCC 335] కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై విశ్వాసం ఉంచారు. అతని తదుపరి వాదన

ఏమిటంటే, తక్షణ కేసులో , 2013 చట్టం దృశ్యమానం లేదా సంభావితం కానప్పుడు , భూ సేకరణ చట్టం, 1894 ప్రకారం సబ్జెక్ట్ భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. సేకరించిన భూముల పునరుద్ధరణకు 2013 చట్టంలోని నిబంధనలను , ప్రస్తుత సందర్భంలో వర్తింపజేయడానికి వీల్లేదు. **ఇండోర్ డెవలప్ మెంట్ అథారిటీ వర్సెస్ మనోహర్ లాల్** [(2003) 8 SCC 129] కేసులో సుప్రీంకోర్టు రాజ్యాంగ ధర్మాసనం ఇచ్చిన తీర్పును ప్రస్తావిస్తూ, ముఖ్యంగా పేరా నెంబర్ 363, 364లను ప్రస్తావిస్తూ, 2013 చట్టంలోని సెక్షన్ 101ను 1894 భూసేకరణ చట్టం కింద చేసిన భూసేకరణకు వర్తింపజేయలేమని సీనియర్ న్యాయవాది వాదించారు.

11.1 అయితే వాస్తవాలపై , పిటిషనర్ల ఆరోపణలను తిరస్కరిస్తూ , సేకరించిన భూమిని ప్రతివాది నెం.7 పారిశ్రామిక అవసరాలకు ఉపయోగించారని , దీనికి సంబంధించి అభివృద్ధి ఒప్పందం కుదుర్చుకునే ముందు రుజువు చేయడానికి , అవసరమైన పత్రాలు తన వద్ద ఉన్నాయని ఆయన పేర్కొన్నారు.

11.2 అంతేగాక , పిటిషనర్ నెం.1, 5, 6లు ఇప్పుడు సజీవంగా లేవని , అయినప్పటికీ వారు జీవించి ఉన్న మరియు పోరాడుతున్న పిటిషనర్లుగా కోర్టు ముందు ప్రవేశ పెట్టబడ్డారని కాజ్ టైటిల్ నుండి సీనియర్ న్యాయవాది ఎత్తిచూపారు. అతని సమర్పణ ఏమిటంటే , రిట్ పిటిషన్ మరియు రిట్ అప్పీల్ నిజమైనవి కాదు, కాబట్టి, రిట్ అప్పీల్‌ను కొట్టివేయాలి.

12. రాష్ట్రం తరపున మరియు ప్రతివాది నెం.7 తరపున వాదనలు వినిపించిన న్యాయవాదులు , ఇతర ప్రతివాదుల తరపున తమ వాదనలు వినిపించారు.

13. ఇరుపక్షాల తరపు న్యాయవాదులు చేసిన వాదనలను సుప్రీంకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంది.

14. 1894 భూసేకరణ చట్టం ప్రకారం 1966లో భూసేకరణ జరిగింది. ఇండియన్ డిటోనేటర్స్ లిమిటెడ్ ద్వారా ఈ భూమిని వినియోగం కోసం రాష్ట్రం సేకరించింది. స్వాధీనం చేసుకున్న భూమిని ఇండియన్ డిటోనేటర్స్ లిమిటెడ్ చాలా కాలంగా వినియోగించుకోలేదని పిటిషనర్లు పేర్కొన్నారు. తదనంతరం, ఇండియన్ డిటోనేటర్స్ లిమిటెడ్ , గల్ఫ్ ఆయిల్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్‌తో అభివృద్ధి ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకుంది , వారు రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారం కోసం 30.07.2012న హిందూజా ఎస్టేట్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్‌తో తదుపరి అభివృద్ధి ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకున్నారు.

14.1 సేకరించిన భూమిని ఏ ప్రయోజనం కోసం సేకరించారో , ఆ ప్రయోజనం కోసం వినియోగించడం లేదంటూ 21.10.2019, 18.11.2019, 28.12.2019 తేదీల్లో పిటిషనర్లు పిటిషన్లు దాఖలు చేశారు. కాబట్టి, ఆ భూమిని తిరిగి పిటిషనర్లకు అప్పగించాలి.

15. దీనిని ప్రతివాది నెం. 7 సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ జి.విద్యాసాగర్ తోసిపుచ్చారు. సేకరించిన భూమిని ప్రతివాది నెం.7 పారిశ్రామిక అవసరాలకు అంటే ఏ ప్రయోజనం కోసం సేకరించారో ఆ భూమిని ఉపయోగించారని ఆయన పేర్కొన్నారు. చాలా కాలం తర్వాత అభివృద్ధి ఒప్పందాలు కుదిరాయి.

16. విచారణ సందర్భంగా , 1966 సంవత్సరంలో భూసేకరణ ప్రక్రియ పూర్తయిందని , భూసేకరణ చట్టం , 1894 ప్రకారం భూ యజమానులకు సక్రమంగా పరిహారం చెల్లించామని ఇరు పక్షాల తరపు న్యాయవాదులు సమర్పించారు. ఆ తర్వాత , ఆ భూమిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అప్పగించారు, ఆ తర్వాత ప్రతివాది నెం.7కు అప్పగించారు.

17. **ఫ్రూట్ అండ్ వెజిటబుల్ మర్చంట్స్** (పైన పేర్కొన్న) కేసులో సుప్రీంకోర్టు 1894 భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్లు 16, 17 నేపథ్యంలో 'వెస్టింగ్'{నిహిత మొనరించుట } అనే పదానికి అర్థాన్ని పరిశీలించింది. సేకరించిన ఆస్తి ఎలాంటి షరతులు , పరిమితులు లేకుండా ప్రభుత్వ ఆస్తిగా మారుతుందని అందులో పేర్కొన్నారు. 'ప్రేరేపణ' అంటే నిజానికి మనిషి యొక్క చర్య లేదా విస్మరించడం వల్ల కలిగే భారం మరియు ప్రకృతి సృష్టించినది కాదు. దీని అర్థం ఆస్తిపై భారం లేదా ఛార్జ్ లేదా భూమిపై దావా లేదా తాత్కాలిక హక్కు. అంటే ఆస్తిపై చట్టపరమైన బాధ్యత అని అర్థం. అందువలన, ఇది భూమి విలువను తగ్గించే టైటిల్‌పై భారాన్ని ఏర్పరుస్తుంది.

17.1 1894 భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 16లో కనిపించే 'అన్ని భారాల నుండి విముక్తి ' అనే పదం పూర్తిగా అనర్థమైనదని, 'సులభ హక్కులతో సహా అన్ని హక్కులు, హక్కుమూలము, ఆసక్తులను హరించడమే' అని అర్థం. అంటే 'అన్ని భారాల నుండి విముక్తి ' అంటే రాష్ట్రంలో భూమిని ఎలాంటి రుసుము, భారం లేకుండా అప్పగించడం. దానిపై ప్రభుత్వానికి పూర్తి హక్కు లేదా యాజమాన్యం హక్కు కలిగి ఉంటుంది.

18. మళ్లీ **గులాం ముస్తఫా** (పైన పేర్కొన్న)లో సుప్రీంకోర్టు అసలు సేకరణ చెల్లుబాటు అయ్యి , మున్సిపాలిటీకి టైటిల్‌ను అప్పగించిన తర్వాత , అదనపు భూమిని ఎలా ఉపయోగిస్తుందనేది అసలు యజమానికి సంబంధించినది కాదని మరియు స్వాధీనాన్ని చెల్లుబాటు చేయకుండా చేయడానికి ఆధారం కాదని పేర్కొంది.

19. **సులోచన చంద్రకాంత్ గలాండే** (పైన పేర్కొన్న) కేసులో సుప్రీంకోర్టు పై నిర్ణయాన్ని పునరుద్ఘాటించింది, ఒకసారి భూమి అన్ని అడ్డంకులు లేకుండా రాష్ట్రంలోకి వచ్చిన తర్వాత , భూమి యొక్క వినియోగదారును తాను ఎంచుకున్న విధంగా మార్చే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఉండదని పేర్కొంటూ పై నిర్ణయాన్ని పునరుద్ఘాటించింది. చట్టాన్ని క్రోడీకరించి , ఒకసారి భూమిని సేకరించిన తర్వాత, అది అన్ని అడ్డంకులు లేకుండా రాష్ట్రానికి చెందుతుందని సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంది. తన భూమిని ఎలా ఉపయోగిస్తున్నారు , భూమిని ఏ ప్రయోజనం కోసం సేకరించారో లేక మరేదైనా ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగిస్తున్నారా అనేది భూయజమాని ఆందోళన కాదు. భూమి రాజ్యంలో విలీనమైన తర్వాత అతను వ్యక్తిత్వం లేని వ్యక్తి అవుతాడు. దానికి మాత్రమే పరిహారం పొందే హక్కు ఆయనకు ఉంది. ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తి ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూ భూమి పునరుద్ధరణ హక్కును క్లెయిమ్ చేసుకోలేడు.

20. ఆలస్యం ప్రశ్నపై , **ఉత్తర భారత గాజు పరిశ్రమల** (పైన పేర్కొన్న)లోని సుప్రీం కోర్ట్ రిట్ పిటిషన్‌ను పదిహేడేళ్ల తర్వాత స్వాధీన ప్రక్రియను ముగించిన హైకోర్టు ఉత్తర్వులను పక్కన పెట్టింది. ఆ కేసులో , భూ యజమానులకు పూర్తి పరిహారం చెల్లించలేదనే కారణంతో రిట్ పిటిషన్ ను విచారణకు స్వీకరించారు. పెంచిన పరిహార మొత్తాన్ని భూ యజమానులకు పూర్తి స్థాయిలో చెల్లించనంత మాత్రాన రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో జరిగిన జాప్యాన్ని , లోపాలను క్షమించడానికి అది కారణం కాదని సుప్రీంకోర్టు అభిప్రాయపడింది. సేకరించిన భూమిని ఏ భూమి కోసం వినియోగించలేదనే కారణంతో ఆ భూమిని పునరుద్ధరించాలని హైకోర్టు ఆదేశించడం సమంజసం కాదని అభిప్రాయపడింది. 1894 భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 16 ప్రకారం తీర్పును ఆమోదించి మొత్తం స్వాధీనం చేసుకున్న తర్వాత సేకరించిన భూమి అన్ని అడ్డంకులు లేకుండా ప్రభుత్వానికి చెందుతుందని సుప్రీంకోర్టు స్పష్టం చేసింది. భూమిని సేకరించిన ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగించనప్పటికీ, భూమిని తనపై తిరిగి ఇవ్వమని అడిగే హక్కు మరియు స్వాధీనం తిరిగి ఇవ్వమని అడిగే హక్కు భూమి యజమానికి ఉండదు.

21. **పుణె మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ వర్సెస్ హరక్ చంద్ మిసిరిమల్ సోలంకి [(2014) 3 SCC 183], యోగేష్ నీమా వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మధ్యప్రదేశ్ [(2016) 6 SCC 387]** కేసులో భిన్నాభిప్రాయాలు వ్యక్తమవుతున్న నేపథ్యంలో **ఇండోర్ డెవలప్ మెంట్ అథారిటీ వర్సెస్ మనోహర్ లాల్ [(2020) 8 SCC 129]** కేసులో సుప్రీంకోర్టు రాజ్యాంగ ధర్మాసనం 2013 చట్టంలోని సెక్షన్ 24 చట్టబద్ధతను పరిశీలిస్తోంది. ఈ నేపథ్యంలో 2013 చట్టంలోని సెక్షన్ 101 ప్రకారం నిరుపయోగంగా ఉన్న భూములను తిరిగి ఇచ్చే అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్న సుప్రీంకోర్టు రాజ్యాంగ ధర్మాసనం 2013 చట్టంలోని సెక్షన్ 101 భూసేకరణ చట్టం , 1894 కింద చేసిన భూసేకరణకు వర్తిస్తుందని చెప్పలేమని స్పష్టం చేసింది.

22. అందువల్ల , ఈ కేసుకు సంబంధించిన అన్ని అంశాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తే , రిట్ పిటిషన్ మరియు రిట్ అప్పీల్ రెండింటికీ ఎటువంటి అర్హత లేదని మేము నిస్సంకోచంగా భావిస్తున్నాము. విజ్ఞులైన సింగిల్ జడ్జి గమనించిన విధంగా పిటిషనర్లు తగిన పరిష్కారాన్ని పొందే ప్రసక్తే లేదు.

23. తదనుగుణంగా , రిట్ అప్పీల్ ను కొట్టివేశారు.

పెండింగ్ లో ఉన్న ఇతర దరఖాస్తులు , ఏవైనా , ఉంటే వాటిని ముగించివేయాలి. అయితే , ఖర్చులకు సంబంధించి ఎలాంటి ఉత్తర్వులు ఉండవు.

____

ఉజ్జల్ భూయాన్, ప్రధాన న్యాయమూర్తి

____

యన్.తుకారాంజి, న్యాయమూర్తి

09.01.2023